

[Tinning]

slag, som vi har fremsat, og det forekommer mig, at henvisningen til de tekniske problemer er tynd, for på det plan kan det meget nemt lade sig gøre, så det kan godt være, det i virkeligheden handler om noget andet.

Så fik vi også at vide, at der ikke foreligger nogen oplysninger om, at prisen på en busbillet skulle føre til, at børn mellem 0 og 16 år bruger andre trafikmidler. Det kan godt være, at der ikke ligger sådan nogle oplysninger ovre i ministeriet for offentlige arbejder, men det kommer vel næppe bag på særlig mange her i salen, at der faktisk eksisterer en del familier, hvor det er meget knapt med pengene, og som selvfølgelig også derfor er nødt til helt kontant at foretage nogle overvejelser i retning af, om de kan klare sig lidt bedre, hvis de sparer buskortet og lader lille Søren eller lille Petrine cykle til skole i stedet for. Den type overvejelser må man faktisk gøre sig, ikke mindst så presset som især børnefamilierne er blevet inden for de seneste års udvikling, sådan som også børnekommissionen og alle mulige andre har dokumenteret for længst. Man må gøre sig den slags overvejelser, og derfor handler dette forslag også om at øge trafikikkerheden ved, at man ikke presser nogen til at begive sig ud i trafikken på mindre sikre vilkår end egentlig muligt.

Hvad angår forslaget om daginstitutioner, har en del ordførere været inde på, at det ikke er særlig smart, at vi nu siger, at normeringerne skal se sådan ud alle vegne. Nej, men de forslag til normeringer, vi er kommet med, skal forstås som minimumskrav, altså minimum 1 voksen til 4 børn i vuggestuer og minimum 1 voksen til 8 børn i børnehaver.

Det er rigtigt, at det er kommunerne, der fastsætter disse normeringer, at de selv må finde ud af tingene, og at der også er nogle overenskomstspørgsmål involveret i det. Ja men der er ikke noget i vejen for, at lovgivningsmagten siger, at der på yuggestuer og i børnehaver minimalt skal være en normering med 1 voksen til 4 og 1 voksen til 8. Hvis kommunen så i særlige tilfælde skønner – og det kan der være god grund til – at normeringen skal være bedre, ja men så gør man bare normeringen bedre. Hvis man, når man forhandler overenskomst, finder ud af, at normeringen nogle steder skal være bedre, ja men så gør man også bare normeringen bedre. Det kan mageligt lade sig gøre.

Vi er selvfølgelig ikke kedede af at få at vide, at den eksisterende normering nogenlunde ligger omkring det, vi har foreslået. Det, vi bare har ønsket, er at få understreget, at den minimalt skal ligge på 1 til 4 og 1 til 8. Hvad man så vil gøre andre steder, må man sådan set selv om, når det går i retning af forbedringer, men situationen er den, at man faktisk nogle steder har en normering, der er dårligere, og den slags vil vi godt til livs. Vi synes, det er helt utilstrækkeligt, at regeringsmagten herinde alene henviser til det klassiske decentrale styre, det kommunale selvstyre, og hvad ved jeg.

Hvad angår spørgsmålet om personalets og forældrenes indflydelse på driften af daginstitutioner, er det da rigtigt, som en række ordførere har bemærket, at både forældre og personale har en eller anden grad af indflydelse. Det er også rigtigt, som socialministeren omtalte, at der blev udsendt nogle regler i 1980 fra socialstyrelsen, men baggrunden for vores forslag er faktisk, at vi synes, disse regler er utilstrækkelige. I 1976, var det vist, anmodede den daværende socialminister socialstyrelsen om at nedsætte en arbejdsgruppe til at se på disse regler. Her var både Kommunernes Landsforening, FOLA, BUPL og Københavns og Frederiksberg kommune m.fl. repræsenteret, og socialstyrelsen var der selvfølgelig også. FOLA er den landsdækkende forældreorganisation.

I denne arbejdsgruppe nåede man faktisk frem til et forslag om, hvordan man kunne forbedre forældrenes indflydelse, idet der var almindelig enighed om, at deres indflydelse måtte forbedres, eftersom det drejede sig om noget så centralt som, ud fra hvilke principper vores børn opdrages osv.

Med de retningslinjer, som blev udsendt den 16. juni 1980, og som socialministeren refererer til, har man ret afgørende flyttet sig fra den indstilling, som arbejdsgruppen udsendte i 1979; man har forringet forældreindflydelsen på daginstitutionerne i forhold til det, arbejdsgruppen foreslog.

F.eks. er det sådan i de selvejende institutioner, at bestyrelsen har hele ledelseskompetencen, og forældrene sidder normalt kun på 2 ud af 5 pladser. Derfor er det heller ikke nok for os, at man bare laver nogle flere selvejende institutioner, for det løser altså heller ikke problemet med forældreindflydelse.